

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA (UE) 2015/1535 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 9 września 2015 r.

ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114, 337 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy ją ujednolicić.
- (2) Rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez wewnętrznych granic, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału. Zatem zakaz wprowadzania ograniczeń ilościowych dotyczących przepływu towarów oraz środków o skutkach równoważnych jest jedną z podstawowych zasad Unii.
- (3) Wspierając sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, należy zapewnić możliwie jak największą przejrzystość w zakresie krajowych inicjatyw dotyczących wprowadzania przepisów technicznych.
- (4) Bariery w handlu wynikające z przepisów technicznych dotyczących produktu są dopuszczalne jedynie tam, gdzie są konieczne do spełnienia wymagań podstawowych, oraz gdy służą interesowi publicznemu, którego stanowią główną gwarancję.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 14 lipca 2010 r. (Dz.U. C 44 z 11.2.2011, s. 142) oraz opinia z dnia 26 lutego 2014 r. (Dz.U. C 214 z 8.7.2014, s. 55).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 13 lipca 2015 r.

⁽³⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37). Oryginalny tytuł tego aktu brzmiał: „Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych”. Została ona zmieniona dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniającą dyrektywę 98/34/WE ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 217 z 5.8.1998, s. 18).

⁽⁴⁾ Zob. załącznik III część A.

- (5) Komisja bezwzględnie musi mieć dostęp do niezbędnych informacji przed przyjęciem przepisów technicznych. Zatem państwa członkowskie, które zobowiązane są do ułatwiania wykonania jej zadania na mocy art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), muszą powiadamiać Komisję o swoich projektach w dziedzinie przepisów technicznych.
- (6) Wszystkie państwa członkowskie muszą być również powiadamiane o przepisach technicznych przewidywanych przez jakiegokolwiek państwo członkowskie.
- (7) Celem rynku wewnętrznego jest stworzenie środowiska prowadzącego do zwiększonej konkurencyjności przedsiębiorstw. Zwiększona ilość dostarczanych informacji jest jednym ze sposobów pomocy przedsiębiorstwom w lepszym wykorzystaniu zalet tego rynku. Należy zatem umożliwić podmiotom gospodarczym ocenę wpływu krajowych przepisów technicznych planowanych przez inne państwa członkowskie, regularnie podając do publicznej wiadomości tytuły projektów przepisów, o których powiadomiono, oraz poprzez przepisy dotyczące poufności takich projektów.
- (8) Dla zapewnienia bezpieczeństwa prawnego państwa członkowskie powinny podać do wiadomości publicznej, że krajowe przepisy techniczne zostały przyjęte zgodnie z formalnościami określonymi w niniejszej dyrektywie.
- (9) Jeżeli chodzi o przepisy techniczne dotyczące produktów, środki mające na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania lub stałego rozwoju rynku wymagają większej przejrzystości krajowych inicjatyw legislacyjnych oraz poszerzenia kryteriów i warunków służących do oceny potencjalnego wpływu proponowanych przepisów na rynek.
- (10) Konieczna jest zatem ocena wszystkich wymagań dotyczących produktu oraz uwzględnienie rozwoju przepisów dotyczących produktów w krajowej praktyce.
- (11) Wymagania, inne niż specyfikacje techniczne, dotyczące cyklu życia produktu po wprowadzeniu go na rynek mogą negatywnie wpłynąć na swobodny przepływ tego produktu lub stworzyć przeszkody w prawidłowym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.
- (12) Konieczne jest wyjaśnienie pojęcia przepisów technicznych *de facto*. W szczególności przepisy, na podstawie których organy publiczne odsyłają do specyfikacji technicznych lub innych wymagań lub zachęcają do ich przestrzegania, oraz przepisy dotyczące produktów, z którymi związane są w interesie publicznym organy publiczne, prowadzą do przyznania takim wymaganiom lub specyfikacjom większej mocy wiążącej niż wynikałoby to z ich prywatnego źródła.
- (13) Komisja i państwa członkowskie muszą mieć wystarczająco długi czas, aby zaproponować poprawki do projektowanych środków, aby usunąć lub zmniejszyć wszelkie bariery, które mogłyby powstać w stosunku do swobodnego przepływu towarów.
- (14) Dane państwo członkowskie musi uwzględnić te poprawki przy tworzeniu ostatecznego tekstu projektowanych środków.
- (15) Cechą rynku wewnętrznego jest, że tam, gdzie państwa członkowskie nie mogą wdrożyć zasady wzajemnego uznawania, Komisja przyjmuje lub występuje z wnioskiem o przyjęcie wiążących aktów. Został wprowadzony specjalny tymczasowy okres stosowania zasady wstrzymania (*standstill*), aby zapobiec sytuacji, gdy wprowadzenie krajowych środków wpłynie negatywnie na przyjęcie wiążących aktów przez Parlament Europejski i Radę lub przez Komisję w tej samej dziedzinie.
- (16) Dane państwo członkowskie jest zobowiązane, na mocy ogólnych zobowiązań określonych w art. 4 ust. 3 TUE, odroczyć wdrożenie przewidywanych środków na okres wystarczający do przeprowadzenia wspólnej analizy poprawek albo do przygotowania projektu aktu ustawodawczego, albo do przyjęcia wiążącego aktu przez Komisję.
- (17) Mając na względzie ułatwienie przyjmowania środków przez Parlament Europejski i Radę, państwa członkowskie powinny powstrzymać się przed przyjmowaniem przepisów technicznych po przyjęciu przez Radę stanowiska w pierwszym czytaniu w sprawie wniosku Komisji dotyczącego danego sektora.

- (18) Konieczne jest ustanowienie stałego komitetu, którego członkowie są powoływani przez państwa członkowskie i który ma za zadanie wspieranie wysiłków Komisji zmierzających do zmniejszenia jakichkolwiek negatywnych skutków dla swobodnego przepływu towarów.
- (19) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w części B załącznika III,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „produkt” oznacza każdy wyprodukowany przemysłowo produkt lub każdy produkt rolniczy, włącznie z produktami rybnymi;
- b) „usługa” oznacza każdą usługę społeczeństwa informacyjnego, to znaczy każdą usługę normalnie świadczoną za wynagrodzeniem, na odległość, drogą elektroniczną i na indywidualne żądanie odbiorcy usług.

Do celów niniejszej definicji:

- (i) „na odległość” oznacza, że usługa świadczona jest bez równoczesnej obecności stron;
- (ii) „drogą elektroniczną” oznacza, iż usługa jest wysyłana i odbierana w miejscu przeznaczenia za pomocą sprzętu elektronicznego do przetwarzania (włącznie z kompresją cyfrową) oraz przechowywania danych, i która jest całkowicie przesyłana, kierowana i otrzymywana za pomocą kabla, fal radiowych, środków optycznych lub innych środków elektromagnetycznych;
- (iii) „na indywidualne żądanie odbiorcy usług” oznacza, że usługa świadczona jest poprzez przesyłanie danych na indywidualne żądanie.

Przykładowy wykaz usług nieobjętych niniejszą definicją został określony w załączniku I;

- c) „specyfikacja techniczna” oznacza specyfikację zawartą w dokumencie, który opisuje wymagane cechy produktu, takie jak: poziom jakości, wydajności, bezpieczeństwa lub wymiary, włącznie z wymaganiami mającymi zastosowanie do produktu w zakresie nazwy, pod jaką jest sprzedawany, terminologii, symboli, badań i metod badania, opakowania, oznakowania i etykietowania oraz procedur oceny zgodności.

Termin „specyfikacja techniczna” obejmuje także metody produkcji oraz przetwórstwa stosowane w stosunku do produktów rolnych, zgodnie z art. 38 ust. 1 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), produktów przeznaczonych do spożycia przez człowieka i zwierzęta oraz produktów leczniczych określonych w art. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE⁽¹⁾, jak również metody produkcji oraz przetwarzania odnoszące się do innych produktów, gdzie mają one wpływ na ich charakterystykę;

- d) „inne wymagania” oznaczają wymagania inne niż specyfikacje techniczne, nałożone na produkt w celu ochrony, w szczególności konsumentów lub środowiska, które wpływają na jego cykl życia po wprowadzeniu go na rynek, takie jak warunki użytkowania, powtórnego przetwarzania, ponownego zastosowania lub usuwania, gdzie takie warunki mogą mieć istotny wpływ na skład lub rodzaj produktu lub obrót nim;
- e) „zasada dotycząca usług” oznacza wymóg o charakterze ogólnym odnoszący się do podejmowania i wykonywania działalności usługowych, w rozumieniu lit. b), w szczególności przepisy dotyczące dostawcy usług, usług i odbiorców usług, z wyjątkiem zasad, które nie odnoszą się szczególnie do usług określonych w tej literze.

Do celów niniejszej definicji:

- (i) zasada traktowana jest jako szczególnie odnosząca się do usług społeczeństwa informacyjnego, w przypadku gdy, biorąc pod uwagę jej uzasadnienie i część operacyjną, celem szczególnym i celem jej wszystkich lub pojedynczych przepisów jest regulacja tych usług w sposób precyzyjny i ujęty celowo;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

- (ii) zasada nie jest traktowana jako szczególnie odnosząca się do usług społeczeństwa informacyjnego, jeżeli odnosi się do tych usług wyłącznie w sposób dorozumiany lub marginalny;
- f) „przepisy techniczne” oznaczają specyfikacje techniczne i inne wymagania bądź zasady dotyczące usług, włącznie z odpowiednimi przepisami administracyjnymi, których przestrzeganie jest obowiązkowe, *de jure* lub *de facto*, w przypadku wprowadzenia do obrotu, świadczenia usługi, ustanowienia operatora usług lub korzystania w państwie członkowskim lub na przeważającej jego części, jak również przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne państw członkowskich, z wyjątkiem określonych w art. 7, zakazujące produkcji, przywozu, wprowadzania do obrotu lub stosowania produktu lub zakazujące świadczenia bądź korzystania z usługi lub ustanawiania dostawcy usług.

Przepisy techniczne *de facto* obejmują:

- (i) przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne państwa członkowskiego, które odnoszą się do specyfikacji technicznych bądź innych wymagań lub zasad dotyczących usług, bądź też do kodeksów zawodowych lub kodeksów postępowania, które z kolei odnoszą się do specyfikacji technicznych bądź do innych wymogów lub zasad dotyczących usług, zgodność z którymi pociąga za sobą domniemanie zgodności ze zobowiązaniami nałożonymi przez wspomniane przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne;
- (ii) dobrowolne porozumienia, których organy publiczne są stroną umawiającą się, a które przewidują, w interesie ogólnym, zgodność ze specyfikacjami technicznymi lub innymi wymogami bądź zasadami dotyczącymi usług, z wyjątkiem specyfikacji odnoszących się do przetargów przy zamówieniach publicznych;
- (iii) specyfikacje techniczne lub inne wymogi bądź zasady dotyczące usług, które powiązane są ze środkami fiskalnymi lub finansowymi mającymi wpływ na konsumpcję produktów lub usług przez wspomaganie przestrzegania takich specyfikacji technicznych lub innych wymogów bądź zasad dotyczących usług; specyfikacje techniczne lub inne wymogi bądź zasady dotyczące usług powiązane z systemami zabezpieczenia społecznego nie są objęte tym znaczeniem.

Obejmuje to przepisy techniczne nałożone przez organy wyznaczone przez państwa członkowskie oraz znajdujące się w wykazie sporządzonym i aktualizowanym, jeśli wystąpi taka konieczność, przez Komisję w ramach Komitetu określonego w art. 2.

Taka sama procedura stosowana jest przy wprowadzaniu zmian do tego wykazu;

- g) „projekt przepisów technicznych” oznacza tekst specyfikacji technicznej lub innego wymogu bądź zasady dotyczącej usług, włącznie z przepisami administracyjnymi, opracowany w celu ustanowienia ich lub doprowadzenia do ich ustanowienia jako przepisów technicznych, a który znajduje się na etapie przygotowania, na którym mogą zostać wprowadzone zasadnicze zmiany.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

- a) usług radiowej emisji dźwięku;
- b) usług rozpowszechniania telewizyjnego objętych zakresem art. 1 ust. 1 lit. e) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE⁽¹⁾.

3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zasad odnoszących się do zagadnień objętych przepisami Unii w dziedzinie usług telekomunikacyjnych, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/21/WE⁽²⁾.

4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zasad odnoszących się do zagadnień objętych przepisami Unii w dziedzinie usług finansowych, których przykładowy wykaz został zawarty w załączniku II do niniejszej dyrektywy.

5. Z wyjątkiem art. 5 ust. 3 niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zasad ustanowionych przez lub dla rynków regulowanych w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE⁽³⁾ bądź przez lub dla innych rynków lub organów realizujących operacje rozrachunkowe lub funkcje rozliczeniowe dla tych rynków.

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1).

(2) Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33).

(3) Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

6. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do tych środków, które państwa członkowskie uznają za niezbędne, na mocy Traktatów, dla ochrony osób, w szczególności pracowników, podczas stosowania produktów, pod warunkiem że środki te pozostają bez wpływu na produkt.

Artykuł 2

Powołuje się Stały Komitet, złożony z przedstawicieli mianowanych przez państwa członkowskie, którzy mogą korzystać z pomocy ekspertów oraz doradców; przewodniczący jest przedstawicielem Komisji.

Komitet sporządza własny regulamin.

Artykuł 3

1. Komitet spotyka się przynajmniej dwa razy do roku.

Komitet zbiera się w specjalnym składzie w celu zbadania problemów dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

2. Komisja przedkłada Komitetowi sprawozdanie z wdrożenia i stosowania procedur ustanowionych w niniejszej dyrektywie i przedstawia projekty zmierzające do zniesienia istniejących lub przewidywanych barier w handlu.

3. Komitet przedstawia swoją opinię odnośnie do komunikatów i projektów, o których mowa w ust. 2, i w związku z tym może w szczególności zaproponować, aby Komisja:

- a) zapewniła, gdzie stosowne, w celu uniknięcia ryzyka barier w handlu, aby początkowo zainteresowane państwa członkowskie zdecydowały między sobą o stosownych środkach;
- b) podjęła wszelkie stosowne środki;
- c) określiła obszary, w których konieczna wydaje się harmonizacja, i jeżeli pojawi się taka konieczność, przeprowadziła stosowną harmonizację w danym sektorze.

4. Komisja musi się konsultować z Komitetem:

- a) przy podejmowaniu decyzji odnośnie do wyboru konkretnego systemu służącego do wymiany informacji przewidzianego w niniejszej dyrektywie oraz przy wszelkich jego zmianach;
- b) podczas sprawdzania działania systemu przewidzianego w niniejszej dyrektywie.

5. Komisja może konsultować z Komitetem każdy wstępny projekt przepisów technicznych, który został do niej przekazany.

6. Na wniosek przewodniczącego Komitetu lub państwa członkowskiego wszelkie zagadnienia dotyczące wdrożenia niniejszej dyrektywy mogą zostać skierowane do Komitetu.

7. Obrady Komitetu oraz informacje, które zostają mu przedłożone, są poufne.

Jednakże Komitet i organy krajowe, pod warunkiem że podjęte są konieczne środki ostrożności, mogą konsultować się w celu uzyskania opinii eksperckiej z osobami fizycznymi lub prawnymi, włącznie z osobami z sektora prywatnego.

8. W odniesieniu do zasad dotyczących usług Komisja i Komitet mogą zasięgać opinii osób fizycznych lub prawnych, z branży przemysłowej lub środowiska akademickiego oraz, gdy jest to możliwe, reprezentatywnych organów zdolnych do wydawania ekspertyzy w sprawie celów socjalnych i społecznych oraz skutków każdego projektu zasady dotyczącej usług, oraz uwzględnić ich opinie, w przypadku gdy się o to do nich zwrócono.

Artykuł 4

Państwa członkowskie informują Komisję, zgodnie z art. 5 ust. 1, o wszelkich wnioskach składanych w instytucjach normalizacyjnych o przygotowanie specyfikacji technicznych lub normy dla konkretnych produktów w celu wprowadzenia przepisów technicznych dla takich produktów w formie projektów przepisów technicznych, a także podają powody ich wprowadzenia.

Artykuł 5

1. Z zastrzeżeniem art. 7 państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji wszelkie projekty przepisów technicznych, z wyjątkiem tych, które w pełni stanowią transpozycję normy międzynarodowej lub europejskiej, w którym to przypadku wystarczająca jest informacja dotycząca odpowiedniej normy; przekazują Komisji także uzasadnienie konieczności przyjęcia takich przepisów technicznych, jeżeli uzasadnienie to nie zostało wyraźnie ujęte w projekcie.

Gdzie stosowne oraz jeżeli nie został on przekazany z wyprzedzeniem, państwa członkowskie jednocześnie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawnych lub innych regulacji, zasadniczo i bezpośrednio z tym związanych, jeżeli znajomość takiego tekstu jest niezbędna do oceny implikacji, jakie niesie ze sobą projekt przepisów technicznych.

Państwa członkowskie ponownie przekazują Komisji projekt przepisów technicznych na warunkach określonych w akapicie pierwszym i drugim niniejszego ustępu, jeżeli dokonają w projekcie jakichś zmian, które w istotny sposób wpływają na zakres jego zastosowania, skracają wyjściowo przewidziany harmonogram wdrożenia, dodają więcej specyfikacji lub wymagań lub zaostrzają wymagania.

W przypadku gdy projekt przepisów technicznych stara się w szczególności ograniczyć obrót lub stosowanie substancji chemicznej, preparatu lub produktu w interesie zdrowia publicznego, ochrony konsumenta lub środowiska, państwa członkowskie przekazują również streszczenie albo odniesienia wszelkich ważnych danych odnoszących się do danej substancji, preparatu lub produktu oraz do znanych i dostępnych środków zastępczych, gdzie taka informacja może być dostępna, i przekazują informację o przewidywanych skutkach na zdrowie publiczne, ochronę konsumenta i środowisko, wraz z analizą ryzyka, sporządzoną zgodnie z zasadami przewidzianymi w odpowiedniej części sekcji II.3 załącznika XV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006 ⁽¹⁾.

Komisja niezwłocznie informuje pozostałe państwa członkowskie o projekcie przepisów technicznych i wszelkich dokumentach, które zostały jej przekazane; może także przekazać ten projekt w celu uzyskania opinii do Komitetu, o którym mowa w art. 2 niniejszej dyrektywy, oraz, gdzie stosowne, do komitetu odpowiedzialnego za daną dziedzinę.

W odniesieniu do specyfikacji technicznych lub innych wymogów bądź zasad dotyczących usług, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi ppkt (iii) niniejszej dyrektywy, uwagi lub szczegółowe opinie Komisji lub państw członkowskich mogą dotyczyć jedynie aspektów, które mogą utrudnić handel lub, w stosunku do zasad dotyczących usług, swobodę przepływu usług lub swobodę przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług, a nie fiskalnych lub finansowych aspektów tego środka.

2. Komisja i państwa członkowskie mogą zgłaszać uwagi państwu członkowskiemu, które przesłało projekt przepisów technicznych; to państwo członkowskie uwzględnia te uwagi tak dalece, jak to możliwe w kolejnych pracach nad projektem przepisów technicznych.

3. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji ostateczny tekst przepisów technicznych.

4. Informacje dostarczone na mocy niniejszego artykułu nie są traktowane jako poufne, z wyjątkiem gdy wyraźnie tego żąda zgłaszające państwo członkowskie. Każde takie żądanie musi być uzasadnione.

W takim przypadku, jeżeli podjęte są środki zabezpieczające, Komitet, o którym mowa w art. 2, i organy krajowe mogą zasięgnąć porady eksperckiej u osób fizycznych lub prawnych z sektora prywatnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

5. W przypadku gdy projekt przepisów technicznych stanowi część środków, które należy przekazać Komisji jako projekt na mocy innego aktu prawnego Unii, państwa członkowskie mogą skierować komunikat w rozumieniu ust. 1 na mocy tego innego aktu prawnego, pod warunkiem że formalnie wskażą, iż wspomniany komunikat jest także komunikatem do celów niniejszej dyrektywy.

Brak reakcji ze strony Komisji na mocy niniejszej dyrektywy w zakresie projektów przepisów technicznych pozostaje bez uszczerbku dla decyzji, które mogą zostać podjęte na mocy innych aktów Unii.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie odraczają przyjęcie projektu przepisów technicznych o trzy miesiące, począwszy od daty otrzymania przez Komisję komunikatu, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

2. Państwa członkowskie odraczają:

- o cztery miesiące przyjęcie projektu przepisów technicznych w postaci dobrowolnego porozumienia w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi ppkt (ii),
- bez uszczerbku dla ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu, o sześć miesięcy przyjęcie wszelkich innych projektów przepisów technicznych, z wyjątkiem projektów zasad dotyczących usług,

począwszy od daty otrzymania przez Komisję komunikatu, o którym mowa w art. 5 ust. 1, jeżeli Komisja lub inne państwo członkowskie wyda szczegółową opinię, w ciągu trzech miesięcy od tej daty, stwierdzającą, że przewidziany środek może stworzyć bariery w swobodnym przepływie towarów w obrębie rynku wewnętrznego,

- bez uszczerbku dla ust. 4 i 5, o cztery miesiące przyjęcie projektu zasady dotyczącej usług, począwszy od daty otrzymania przez Komisję komunikatu, o którym mowa w art. 5 ust. 1, jeżeli Komisja lub inne państwo członkowskie wyda szczegółową opinię, w ciągu trzech miesięcy od tej daty, stwierdzającą, że przewidziany środek może stworzyć bariery w swobodnym przepływie usług lub swobodzie przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług w obrębie rynku wewnętrznego.

W odniesieniu do projektu zasad dotyczących usług szczegółowe opinie Komisji lub państw członkowskich nie mogą naruszać środków polityki kulturalnej, w szczególności w dziedzinie audiowizualnej, które zgodnie z prawem Unii mogą przyjmować państwa członkowskie, uwzględniając ich zróżnicowanie językowe, specyfikę krajów i regionów, jak również dziedzictwo kulturowe.

Dane państwo członkowskie przekazuje Komisji sprawozdanie dotyczące działania, jakie proponuje podjąć w wyniku otrzymania tego rodzaju opinii szczegółowych. Komisja wydaje komentarz w sprawie tej reakcji.

W odniesieniu do zasad dotyczących usług dane państwo członkowskie podaje, w stosownym przypadku, powody, dla których szczegółowe opinie nie mogą zostać uwzględnione.

3. Z wyłączeniem projektów zasad dotyczących usług państwa członkowskie odraczają przyjęcie projektu przepisów technicznych o 12 miesięcy, począwszy od daty otrzymania przez Komisję komunikatu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy, jeżeli w ciągu trzech miesięcy od tej daty Komisja ogłosi zamiar zgłoszenia wniosku lub przyjęcia dyrektywy, rozporządzenia lub decyzji w tej sprawie zgodnie z art. 288 TFUE.

4. Państwa członkowskie odraczają przyjęcie projektu przepisów technicznych o 12 miesięcy, począwszy od daty otrzymania przez Komisję komunikatu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy, jeżeli w ciągu trzech miesięcy od tej daty Komisja ogłosi, że przedłożony projekt przepisów technicznych dotyczy kwestii objętej wnioskiem w sprawie dyrektywy, rozporządzenia lub decyzji przedstawionym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zgodnie z art. 288 TFUE.

5. Jeżeli w okresie obowiązywania zasady wstrzymania (*standstill*), określonej w ust. 3 i 4, Rada przyjmie stanowisko w pierwszym czytaniu, to okres ten, z zastrzeżeniem ust. 6, zostaje przedłużony do 18 miesięcy.

6. Obowiązki określone w ust. 3, 4 i 5 wygasają:
- gdy Komisja powiadomi państwa członkowskie, że nie zamierza już przygotowywać wniosku w sprawie lub przyjmować wiążącego aktu;
 - gdy Komisja poinformuje państwa członkowskie o wycofaniu swojego wniosku lub projektu;
 - gdy Parlament Europejski i Rada albo Komisja przyjmą wiążący akt prawny.
7. Ust. 1–5 nie stosuje się w przypadkach, gdy:
- z nagłych powodów, spowodowanych przez poważne i nieprzewidziane okoliczności odnoszące się do ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa publicznego, ochrony zwierząt lub roślin oraz, w stosunku do zasad dotyczących usług, również do porządku publicznego, w szczególności ochrony nieletnich, państwo członkowskie jest zobowiązane przygotować przepisy techniczne w bardzo krótkim czasie, w celu ich natychmiastowego przyjęcia i wprowadzenia w życie bez możliwości jakichkolwiek konsultacji; lub
 - z nagłych powodów, spowodowanych przez poważne okoliczności odnoszące się do ochrony bezpieczeństwa i integralności systemu finansowego, w szczególności ochrony deponentów, inwestorów i osób ubezpieczonych, państwo członkowskie jest zobowiązane natychmiast przyjąć i wprowadzić w życie przepisy w sprawie usług finansowych.

W komunikacie, o którym mowa w art. 5, państwa członkowskie przedstawiają powody pilności podjętych środków. Komisja, najszybciej jak to możliwe, przedstawia opinie w sprawie komunikatu. Podejmuje ona stosowne działanie w przypadkach, gdy procedura ta jest niewłaściwie stosowana. Parlament Europejski jest na bieżąco informowany przez Komisję.

Artykuł 7

1. Art. 5 i 6 nie stosuje się do tych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich lub dobrowolnych porozumień, dzięki którym państwa członkowskie:
- przestrzegają wiążących aktów prawnych Unii, które skutkują przyjęciem specyfikacji technicznych lub zasad dotyczących usług;
 - wypełniają zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, które skutkują przyjęciem wspólnych specyfikacji technicznych lub zasad dotyczących usług w Unii;
 - stosują klauzule bezpieczeństwa wprowadzone przez wiążące akty prawne Unii;
 - stosują art. 12 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/95/WE ⁽¹⁾;
 - ograniczają się do wykonania orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
 - ograniczają się do wprowadzenia zmiany przepisów technicznych w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. f), zgodnie z wnioskiem Komisji zmierzającym do usunięcia przeszkód w handlu lub, w przypadku zasad dotyczących usług, w swobodnym przepływie usług lub w swobodzie przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług.
2. Art. 6 nie stosuje się do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich zakazujących produkcji, o ile nie utrudniają swobodnego przepływu towarów.
3. Art. 6 ust. 3–6 nie stosuje się do porozumień dobrowolnych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi ppkt (ii).
4. Art. 6 nie stosuje się do specyfikacji technicznych lub innych wymogów bądź zasad dotyczących usług, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi ppkt (iii).

Artykuł 8

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu co dwa lata sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4).

Komisja publikuje roczne statystyki dotyczące otrzymanych notyfikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 9

Przepisy techniczne przyjmowane przez państwa członkowskie muszą zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub takie odniesienie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odniesienia określają państwa członkowskie.

Artykuł 10

Dyrektywa 98/34/WE, zmieniona aktami prawnymi wymienionymi w części A załącznika III do niniejszej dyrektywy, traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w części B załącznika III do uchylonej dyrektywy oraz w części B załącznika III do niniejszej dyrektywy.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku IV.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 9 września 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

N. SCHMIT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Przykładowy wykaz usług nieobjętych zakresem art. 1 ust. 1 lit. b) akapit drugi*1. Usługi, które nie są świadczone „na odległość”*

Usługi świadczone w fizycznej obecności dostawcy i odbiorcy, nawet jeżeli są związane z wykorzystaniem z urządzeń elektronicznych:

- a) badanie lekarskie lub wykonywanie zabiegów w gabinecie lekarskim z zastosowaniem sprzętu elektronicznego, przy fizycznej obecności pacjenta;
- b) wgląd do elektronicznego katalogu w sklepie przy fizycznej obecności klienta;
- c) rezerwacja biletu lotniczego w biurze podróży przy fizycznej obecności klienta za pomocą sieci komputerowej;
- d) udostępnienie gier elektronicznych w salonie przy fizycznej obecności użytkownika.

2. Usługi, które nie są świadczone „drogą elektroniczną”

— Usługi o charakterze materialnym, nawet jeżeli świadczone są z wykorzystaniem urządzeń elektronicznych:

- a) dystrybucja banknotów i biletów przez automaty (banknoty, bilety kolejowe);
- b) dostęp do płatnych dróg, parkingów itp., nawet jeżeli przy wjeździe lub wyjeździe funkcje kontroli wjazdu lub uiszczenia należności sprawują urządzenia elektroniczne,

— Usługi „off-line”: dystrybucja CD-ROM-ów lub oprogramowania na dyskietkach,

— Usługi, które nie są świadczone z wykorzystaniem elektronicznego systemu przetwarzania i przechowywania danych:

- a) usługi telefonii głosowej;
- b) usługi telefaksowe/teleksowe;
- c) usługi świadczone przez telefonię głosową lub telefaksem;
- d) telefoniczne/telefaksowe porady lekarskie;
- e) telefoniczne/telefaksowe porady prawne;
- f) telefoniczny/telefaksowy marketing bezpośredni.

3. Usługi, które nie są świadczone „na indywidualne żądanie odbiorcy usług”

Usługi świadczone w formie przesyłania danych bez indywidualnego zamówienia i przeznaczone do równoczesnego odbioru przez nieograniczoną liczbę odbiorców (transmisja z „punktu do wielu punktów”):

- a) usługi rozpowszechniania telewizyjnego (włącznie z usługami sekwencyjnego udostępniania audycji), określone w art. 1 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2010/13/UE;
- b) usługi przesyłania sygnału radiowego;
- c) teletekst (telewizyjny).

ZAŁĄCZNIK II

Przykładowy wykaz usług finansowych objętych zakresem art. 1 ust. 4

- Usługi inwestycyjne,
- Usługi ubezpieczenia i reasekuracji,
- Usługi bankowe,
- Operacje dotyczące funduszy emerytalnych,
- Usługi związane z obrotem transakcjami terminowymi i opcjami.

Do usług tych zalicza się w szczególności:

- a) usługi inwestycyjne określone w załączniku do dyrektywy 2004/39/WE, usługi przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania;
- b) usługi należące do rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu, określone w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽¹⁾;
- c) operacje wchodzące w zakres działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, określonej w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽²⁾.

—

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(o których mowa w art. 10)

Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37)

Dyrektywa 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 217 z 5.8.1998, s. 18)

Część 1 tytuł H w załączniku II do Aktu przystąpienia z 2004 r. Tylko w zakresie odniesień do dyrektywy 98/34/WE, zawartych w pkt 2
(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 68)

Dyrektywa Rady 2006/96/WE Tylko w zakresie odniesień do dyrektywy 98/34/WE, zawartych w art. 1
(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 81)

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 Tylko art. 26 ust. 2
(Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12)

CZĘŚĆ B

Terminy transpozycji do prawa krajowego

(o których mowa w art. 10)

Dyrektywa	Termin transpozycji
98/34/WE	—
98/48/WE	5 sierpnia 1999 r.
2006/96/WE	1 stycznia 2007 r.

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji

Dyrektywa 98/34/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 1 akapit pierwszy zwrot wprowadzający	art. 1 ust. 1 zwrot wprowadzający
art. 1 akapit pierwszy pkt 1	art. 1 ust. 1 lit. a)
art. 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit pierwszy	art. 1 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy
art. 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit drugi tiret pierwsze	art. 1 ust. 1 lit. b) akapit drugi ppkt (i)
art. 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit drugi tiret drugie	art. 1 ust. 1 lit. b) akapit drugi ppkt (ii)
art. 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit drugi tiret trzecie	art. 1 ust. 1 lit. b) akapit drugi ppkt (iii)
art. 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit trzeci	art. 1 ust. 1 lit. b) akapit trzeci
art. 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit czwarty zwrot wprowadzający	art. 1 ust. 2 zwrot wprowadzający
art. 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit czwarty tiret pierwsze	art. 1 ust. 2 lit. a)
art. 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit czwarty tiret drugie	art. 1 ust. 2 lit. b)
art. 1 akapit pierwszy pkt 3	art. 1 ust. 1 lit. c)
art. 1 akapit pierwszy pkt 4	art. 1 ust. 1 lit. d)
art. 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit pierwszy	art. 1 ust. 1 lit. e) akapit pierwszy
art. 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit drugi	art. 1 ust. 3
art. 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit trzeci	art. 1 ust. 4
art. 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit czwarty	art. 1 ust. 5
art. 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit piąty zwrot wprowadzający	art. 1 ust. 1 lit. e) akapit drugi zwrot wprowadzający
art. 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit piąty tiret pierwsze	art. 1 ust. 1 lit. e) akapit drugi ppkt (i)
art. 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit piąty tiret drugie	art. 1 ust. 1 lit. e) akapit drugi ppkt (ii)
art. 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit pierwszy	art. 1 ust. 1 lit. f) akapit pierwszy
art. 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit drugi zwrot wprowadzający	art. 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi zwrot wprowadzający
art. 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit drugi tiret pierwsze	art. 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi ppkt (i)
art. 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit drugi tiret drugie	art. 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi ppkt (ii)

Dyrektywa 98/34/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit drugi tiret trzecie	art. 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi ppkt (iii)
art. 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit trzeci	art. 1 ust. 1 lit. f) akapit trzeci
art. 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit czwarty	art. 1 ust. 1 lit. f) akapit czwarty
art. 1 akapit pierwszy pkt 12	art. 1 ust. 1 lit. g)
art. 1 akapit drugi	art. 1 ust. 6
art. 5	art. 2
art. 6 ust. 1 i 2	art. 3 ust. 1 i 2
art. 6 ust. 3 zwrot wprowadzający	art. 3 ust. 3 zwrot wprowadzający
art. 6 ust. 3 tiret drugie	art. 3 ust. 3 lit. a)
art. 6 ust. 3 tiret trzecie	art. 3 ust. 3 lit. b)
art. 6 ust. 3 tiret czwarte	art. 3 ust. 3 lit. c)
art. 6 ust. 4 zwrot wprowadzający	art. 3 ust. 4 zwrot wprowadzający
art. 6 ust. 4 lit. c)	art. 3 ust. 4 lit. a)
art. 6 ust. 4 lit. d)	art. 3 ust. 4 lit. b)
art. 6 ust. 5–8	art. 3 ust. 5–8
art. 7	art. 4
art. 8	art. 5
art. 9 ust. 1–5	art. 6 ust. 1–5
art. 9 ust. 6 zwrot wprowadzający	art. 6 ust. 6 zwrot wprowadzający
art. 9 ust. 6 tiret pierwsze	art. 6 ust. 6 lit. a)
art. 9 ust. 6 tiret drugie	art. 6 ust. 6 lit. b)
art. 9 ust. 6 tiret trzecie	art. 6 ust. 6 lit. c)
art. 9 ust. 7 akapit pierwszy zwrot wprowadzający	art. 6 ust. 7 akapit pierwszy zwrot wprowadzający
art. 9 ust. 7 akapit pierwszy tiret pierwsze	art. 6 ust. 7 akapit pierwszy lit. a)
art. 9 ust. 7 akapit pierwszy tiret drugie	art. 6 ust. 7 akapit pierwszy lit. b)
art. 9 ust. 7 akapit drugi	art. 6 ust. 7 akapit drugi
art. 10 ust. 1 zwrot wprowadzający	art. 7 ust. 1 zwrot wprowadzający
art. 10 ust. 1 tiret pierwsze	art. 7 ust. 1 lit. a)
art. 10 ust. 1 tiret drugie	art. 7 ust. 1 lit. b)
art. 10 ust. 1 tiret trzecie	art. 7 ust. 1 lit. c)

Dyrektywa 98/34/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 10 ust. 1 tiret czwarte	art. 7 ust. 1 lit. d)
art. 10 ust. 1 tiret piąte	art. 7 ust. 1 lit. e)
art. 10 ust. 1 tiret szóste	art. 7 ust. 1 lit. f)
art. 10 ust. 2, 3 i 4	art. 7 ust. 2, 3 i 4
art. 11 zdanie pierwsze	art. 8 akapit pierwszy
art. 11 zdanie drugie	art. 8 akapit drugi
art. 12	art. 9
art. 13	—
—	art. 10
art. 14	art. 11
art. 15	art. 12
załącznik III	—
załącznik IV	—
załącznik V	załącznik I
załącznik VI	załącznik II
—	załącznik III
—	załącznik IV